

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 251.

Femte Session.

75de Møde.

Tredagen den 27de Januar.

(Fortf.)

Rosenørn: Jeg vil tillade mig at understøtte den sidste ærede Taler's Henvendelse til den ærede Forslagsstiller. Jeg indrømmer, at denne Art Sager vil kunne behandles ved en almindelig Lov; men saa troer jeg, at det maatte være ved en Grundlovsbestemmelse, som maatte knyttes til den Paragraph i Grundloven, der handler om Apanagister, og, da det netop hører til de Paragrapher, som skulle gaae ud af vor Grundlov, saa vil det jo ogsaa være Lidet stemmende med vor hele nærværende Stilling, om man vilde bringe det ind som Forslag til Forandring i Grundloven; jeg har tidligere, om ikke udtrykkelig udtalt, saa dog antydet, at under den hele Stilling, vi ere i, kunde den Sag ikke behandles anderledes end ved en særlig Lov, og deri er jeg ganske enig med den ærede Taler; men, hvormegit man end anerkjender Bigtigheden af Principet, og om man ogsaa kan haabe og vuske engang i sin Tid, at det kan gjøres gjældende, naar disse Forhold komme under Forhandling, hvis det nogenstunde kommer under Forhandling ved en Revision af Grundlovsbestemmelserne, saa troer jeg ikke, at det kan nytte nu at fremme denne Sag.

J. A. Hansen: Ja, jeg finder mig ogsaa foranlediget til ved denne Leilighed at udtale, at jeg er bleven meget tilfredsstillet ved at høre den ærede Finansministers Udtalelse idag, idet jeg forud havde sagt den ærede Forslagsstiller, hvorledes jeg troede, at Ministeriet vilde udtale sig, efterat det havde faaet den tidligere Lov sat igjennem, og at jeg var

overbevist om, at Udtalelsen nu vilde lyde aldeles modsat af den tidligere. Jeg har nu i Aften hørt, at min Forventning til Punct og Briske er gaaet i Opsyldelse, og det er derfor med stor Glæde, at ogsaa jeg skal føie min Stemme til de to sidste ærede Taleres, idet jeg beder den ærede Forslagsstiller at tage sit Forslag tilbage, da han allerede virkelig ikke har opnaaet saa Lidet ved, at det er kommet dertil, hvortil det nu er kommet, og da det ogsaa er min Mening, at han ikke vil opnaae synderligt Mere.

Finansministeren: Jeg kan dog ikke lade den sidste ærede Taler beholde sin Glæde ubestaaen; men, inden han nyder den videre, vil jeg raade ham til at gjenlemlæse Forhandlingerne, angaaende den tidligere Sag, og han vil da finde, at der aldeles ingen Modstrid er mellem Ministeriets Udtalelse dengang og nu. Der er en fuldkommen Overensstemmelse i den Udtalelse, at man ved Behandlingen af et særligt Apanageforslag for et bestemt Medlem af Kongehuset kunde sige, at det almindelige Spørgsmaal ikke egnede sig til Afgjørelse ved en særegen Lov, men burde være Gjenstand for en almindelig Lov, og at man dog, naar en almindelig Lov foreligger, kan finde dens Antagelse og Behandling under de forhaanden værende politiske Tidsumstændigheder ubetimelig.

J. A. Hansen: Ja, at man kan sige det, derfor have vi det bedste Bevis, idet den ærede Finansminister har sagt det; men jeg kan ikke Andet end finde, at der er en Modsigelse i, at man i eet Øieblik siger: „ja, nu skulle vi afgjøre en enkelt bestemt Apanage, og derunder henhører det ikke at behandle det almindelige Spørgsmaal“, og man siden, naar Spørgsmaalet kommer frem i sin Almindelighed, siger: